

4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Europæiske Unions Ret frifandt ved dom af 3. marts 2010 Kommissionen i den sag, som appellant havde anlagt med påstand om erstatning for den retsstridige tilbagekaldelse af en godkendelse i henhold til bestemmelserne om lægemidler. Frifindelsen var støttet på den omstændighed, at der ikke forelå en kvalificeret tilsidesættelse af bestemmelserne i fællesskabsretten fra Kommissionens side. Tilsidesættelsen af kompetencereglerne kunne ikke medføre et ansvar, da disse regler ikke har til formål at beskytte virksomheders økonomiske interesser. Endvidere er den relevante bestemmelse i artikel 11 i direktiv 65/65 upræcis. Hertil kommer, at der indtil nu ikke har været fortilfælde. Dette kan med rimelighed forklare den retlige fejl, som Kommissionen har begået. Endvidere skal der tages hensyn til kompleksiteten i forbindelse med prøvelsen af den lægefaglige udtalelse. Samlet set var de juridiske og faktuelle vurderinger, der skulle foretages, så komplekse, at tilsidesættelsen af artikel 11 i direktiv 65/65 ikke kunne anses for tilstrækkelig kvalificeret.

Appellanten har med appellen gjort gældende, at kompetenceregler, der begrænser de europæiske myndigheders kompetence til at tilbagekalde eksisterende retsstillinger, afgjort har til formål at beskytte borgeres og virksomheders rettigheder. Tilsidesættelsen af kompetencereglerne burde derfor efter appellants opfattelse være indgået i vurderingen af, om der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse.

Derudover bør det tages i betragtning, at Kommissionen ikke havde nogen skønsmargin i forbindelse med sin beslutning. Endvidere har Kommissionen ikke blot fastsat abstrakte, almen gyldige bestemmelser, men derimod målrettet tilbagekaldt appellants eksisterende retsstilling gennem en administrativ forvaltningsakt. De skader, der er opstået for appellant, var dermed ikke blot indirekte eller afledte følgevirkninger af en abstrakt og almen regulering, men derimod formålet med indholdet af selve forvaltningsforanstaltningen. Kommissionen burde derfor efter appellants opfattelse have undersøgt med særlig omhu, om der er grundlag for at tilbagekalde godkendelsen.

Princippet om, at beskyttelsen af den offentlige sundhed har forrang, og forsigtighedsprincippet særlige betydning er ikke til hinder herfor. Disse principper kunne ifølge appellant ganske vist begrunde, at der også i tilfælde af usikkerhed om de faktiske forhold indledningsvist kan iværksættes og også gennemføres indgribende foranstaltninger over for en virksomhed. Med henblik på opretholdelsen af den rette balance i en retsstat og overholdelse af proportionalitetsprincippet bør der imidlertid derefter gennem beskyttelse i sekundær ret være mulighed for en rimelig kompensation for skader.

Herimod kan det ikke indvendes, at det er nødvendigt at nægte beskyttelse i sekundær ret for at muliggøre en effektiv gennemførelse af forsigtighedsprincippet. I en sag som den foreliggende

har Kommissionen nemlig ikke nogen skønsmargin. I en sådan type af sag er der fra starten ikke risiko for, at gennemførelsen af forsigtighedsprincippet kunne være hindret af mulige erstatningskrav.

Den manglende præcision af reglen i artikel 11 i direktiv 65/65 bør ligeledes ikke anføres som begrundelse for at nægte erstatningskravet. De berørte virksomheder kan ifølge appellant nemlig ikke holdes ansvarlige for en eventuel manglende præcision, men det kan fællesskabet derimod selv. Fællesskabet bør som forsvar mod erstatningskrav ikke kunne påberåbe sig, at det selv retsstridigt har undladt at fastsætte tilstrækkeligt klare og entydige regler.

Den omstændighed, at der ikke har været fortilfælde, kan heller ikke fritage for et erstatningsansvar. Fællesskabsorganerne har ikke krav på et ansvarsretligt privilegium i form af »en ret til at fejle én gang«. Hertil kommer, at Domstolen allerede havde fastslået endeligt, at Kommissionens beslutning formelt og materielt var retsstridig. Der forelå således allerede et fortilfælde på tidspunktet for gennemførelsen af Kommissionens beslutning.

Endvidere kan den komplekse karakter af de faktiske og retlige forhold ikke i sig selv begrunde konstateringen af, at der ikke foreligger en kvalificeret tilsidesættelse. Dette er i hvert fald tilfældet, når der foreligger en rent administrativ akt, uden nogen form for vurderings- eller skønsmargin, hvormed der målrettet gribes ind i en eksisterende retsstilling, og hvorved der umiddelbart og forudsigeligt opstår betydelige materielle skader.

Endvidere råder de myndigheder, der har kompetence vedrørende spørgsmål i forbindelse med lovgivningen på lægemiddelområdet, over passende faglige og juridiske kvalifikationer. Derfor er en blot gennemsnitlig kompleksitet, som typisk ses i uoverensstemmelser om lægemidlers sikkerheds-effektivitetsprofil, ikke tilstrækkelig til at konstatere, at der ikke foreligger en kvalificeret tilsidesættelse.

Appel iværksat den 7. maj 2010 af Brigit Lind til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2010 i sag T-5/09, Brigit Lind mod Europa-Kommissionen

(Sag C-222/10 P)

(2010/C 195/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Brigit Lind (ved advocate I. Anderson)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens afgørelse og kendelse af 24. marts 2010, hvorved sagsøgerens søgsmål blev afvist, og sagsøgeren blev tilpligtet at betale sagens omkostninger, annulleres i deres helhed.
- Det fastslås, at Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i sagsøgerens appelsag, og Kommissionen tilpligtes at betale:
 - a) til sagsøgeren 50 000 EUR eller et andet efter Domstolens skøn passende beløb for det chok og den sorg, som hun oplevede i forbindelse med sin brors lidelser og dødsfald som følge af, at Kommissionen umotiveret og ulovligt har nægtet at gennemtvunge gennemførelsen af direktiv 96/29's ⁽¹⁾ bestemmelser om forebyggende lægekontrol for længerevarende strålingsbetingede sygdomme for så vidt angår de særlige Thule-indsatshold.
 - b) til boet efter John Erling Nochen:
 - i) 250 000 EUR eller et andet efter Domstolens skøn passende beløb for hans lidelser fra 2006 og indtil han døde af lungekræft i 2008 som følge af, at Kommissionen umotiveret og ulovligt har nægtet at gennemtvunge gennemførelsen af direktiv 96/29's bestemmelser om forebyggende lægekontrol for længerevarende strålingsbetingede sygdomme for så vidt angår de særlige Thule-indsatshold.
 - ii) 6 000 EUR til begravelsesudgifter.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retten afviste med urette sagsøgerens sag vedrørende erstatning uden for kontraktforhold som ugrundet ved at fordreje både arten af hendes påstande og hendes anbringender. Som følge af denne fordrejning undlod Retten at vurdere spørgsmålet om ulovlighed i forhold til Kommissionens umotiverede og uvederhæftige påskud for at undlade at handle — hvilken undladelse svækkede de grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningen og arbejdstagerne i tilfælde af strålingsulykker forårsaget ved militær brug af kernekraft.
- 2) Undladelse af at anvende almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaterne. Retten undlod at

vurdere ulovligheden af Kommissionens manglende forsigtighed, omhu og hensigtsmæssige forvaltning på grundlag af almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaternes retssystemer, med henblik på at fastslå, at forvaltningen var ansvarlig for tab, som er forvoldt borgerne, som påkrævet i medfør af artikel 188 i Euratom-traktaten.

- 3) Urigtig anvendelse af Kommissionens enekompetence for konkurrenceretlige undtagelser på spørgsmålet, om et søgsmål vedrørende sundhedsnormer kunne antages til realitetsbehandling. Retten begik endvidere en fejl ved at vurdere Kommissionens militære undtagelse af strålingsulykken i Thule fra direktivets sundhedsbeskyttelse i lyset af Kommissionens vide enekompetence til udformning af EU-konkurrencepolitik ved skønsmæssigt at undtage ulovlige handelsaftaler. Dermed sås der bort fra formalitetsafgørelser truffet af Retten inden for andre EU-retlige områder, hvor Kommissionen ikke har en sådan enekompetence, og hvor påstande om Kommissionens passivitet ikke blev afvist.

Retten overså den omstændighed, at Kommissionen ikke har en ubegrænset enekompetence til at håndhæve de grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer, idet Euratom-traktaten definerer denne undtagelseskompetence snævert og udtrykkeligt fastsætter foranstaltninger med henblik på adgang for borgere til at klage over manglende forvaltningsmæssig handling inden for områder, hvor de er blevet tillagt beskyttelse. Dette omfatter tilfælde, hvor afslaget på at handle er rettet til en anden part.

- 4) Undladelse af at vurdere om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte det i Euratom-traktatens fastsatte formål om beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed.

Retten begik ligeledes en fejl ved ikke at undersøge, om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte Euratom-traktatens formål om at fastsætte og sikre anvendelsen af grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer til beskyttelse af arbejdstagerne og befolkningen fra langtidsvirkningerne af ioniserende stråling. Herved overså Retten Kommissionens forpligtelse af tvingende karakter til i henhold til Euratom-traktaten at sikre, at traktatens bestemmelser anvendes korrekt, herunder det heri indeholdte forsigtighedsprincip.

- 5) Undladelse af at vurdere om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte et overordnet retsprincip.

Idet den europæiske menneskerettighedskonvention er inkorporeret i EU-retten, begik Retten en fejl ved ikke at vurdere, om Kommissionens afslag på at håndhæve bestemmelserne vedrørende lægekontrol i direktiv 96/29 tilsidesatte artikel 2 i konventionen ved bevidst at udsætte appellantens bror for risiko for uopdaget og ukontrolleret at udvikle kræft som følge af længerevarende stråling, såsom den kræftform, der slog ham ihjel.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13.5.1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1).

Sag anlagt den 7. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-223/10)

(2010/C 195/16)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Adam og I. Hadjiyiannis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- 1) Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2008/74/EF af 18. juli 2008 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF og af direktiv 2005/78/EF for så vidt angår typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke fuldt ud har givet Kommissionen meddelelse herom.
- 2) Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2008/74/EF udløb den 2. januar 2009.

⁽¹⁾ EUT L 192, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugal) den 10. maj 2010 — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira og Alexandra Pendão Lapa Ferreira mod Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Sag C-229/10)

(2010/C 195/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira og Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Sagsøgt: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en fortolkning af Código Civils artikel 505, hvorefter ansvaret for motorkøretøjer bortfalder i forbindelse med færdselsuheld, hvor ene og alene fodgængerer er ansvarlig, forenelig med EU-direktiverne om den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer [72/166/EØF⁽¹⁾, 84/5/EØF⁽²⁾, 90/232/EØF⁽³⁾, 2000/26/EF⁽⁴⁾ og 2005/14/EF⁽⁵⁾]
- 2) Er en fortolkning af samme Código Civils artikel 570, hvorefter erstatningen kan nedsættes eller bortfalde i henhold til grovheden af den culpøse adfærd, hver part har udvist, når en uagtsom handling fra den tilskadekomnes side har medvirket til skadens opståen eller forværring, forenelig med nævnte direktiver?